

en saadan Skat, gøre opmærksom paa, hvad der ikke er ifjult for nogen, at ved Siden af virkelig store Aktieforretninger, der maaske nok kunne siges at kunne taale en moderat Afgift, er der mange, der ingenlunde føre en glimrende Tilværelse. Der er dem, som slet ikke give noget Udbytte — ja, de ere naturligtvis ogsaa fri for Beskatning; men der er ogsaa dem, som give et meget ringe Udbytte. Følgen af en Lov, som særlig beskatter Aktier, kan blive uheldig paa to Maader. Gaaſte bortset fra, at den særlige Beskatning efter min Mening er uretfærdig og ikke til at begrunde, kan den særlige Beskatning føre til Ulemper i forskellige Retninger. De Aktieselskaber, som virkelig ere store, og som ikke have nødt at befrygte en Konkurrence eller i alt Fald ere saa stærke, at de kunne optage en Konkurrence, dem kan det være temmelig ligegyldigt, thi de indrette sig blot saaledes, at det almindelige Samfund kommer til at bære de forøgede Byrder. Tage vi et stort Brandforsikringsſelskab, hvad gør saa det? Det kræver kun saa meget mere i aarlig Præmie, som der udfordres til at dække den særlige Afgift, man har lagt paa Selskabet. Eller tænke vi os et stort Dampskibsaktieselskab, som væsentlig lever af Eksport f. Eks. af Kreaturer, saa kan det ogsaa tage sig den Ting temmelig roligt, dersom det er et mægtigt Selskab, som ikke behøver at frygte Konkurrenterne — det forhøjer blot Betalingen for Eksporten af Kreaturerne. Men de Aktieselskaber, som ikke ere stillede saaledes, som ere nødt til at tage Hensyn til Konkurrenterne eller ikke kunne dække sig hos Publikum, saadanne Selskaber, der drive en eller anden Bedrift, Landejendomme v. s. v., de komme til at bøde, over dem kommer det til at gaa ud.

Da hvad er det saa i Virkeligheden, man gør? Ja, jeg skal give det meget ærede Udvalg, der i øvrigt ikke nærmere har begrundet sin Tilslutning til Regeringsforſlaget om særlig Beskatning for Aktieselskaber, den Ros, at det dog denne Gang aabent og ligefremt har udtalt, at det er en dobbelt Beskatning, der finder Sted gennem en særlig Aktiebeskatning. Det er med andre Ord: de Personer, som i Stedet for at løbe Obligationer for deres Penge sætte dem i Aktieforetager, enten fordi de tro, at de derigennem kunne faa større Udbytte, eller fordi de interessere sig for den Sags Fremme, som Selskabet omfatter, de skulle betale henimod 6 pCt., dersom vi sætte den almindelige personlige Kommuneskat til 3 pCt., medens de, naar de løbe Obligationer og indskrænke deres Virksomhed her i Livet til at flippe Kuponer,

flippe med 3 pCt. Jeg vil ikke gaa videre paa dette Punkt; thi der kan jeg for en stor Del væsentlig henholde mig til den sidste ærede Taler, som gjorde opmærksom paa, at det umuligt kan være i et lille Samfunds Interesse som det danske at lægge særegne Byrder og Byrder paa Sammenlutning i Aktieselskaber, at lægge Hindringer i Vejen for at virke for et større Formaaſs Opnaaelse ved Forening af Kræfter. Men der er en anden Henseende, i hvilken jeg vil tro, at en særlig Lov om Beskatning af Aktieselskaber vil virke uheldig, og det er den, at man saa overordentlig let derved kommer til at friste til Lovelationer. Jeg har allerede berørt, hvorledes det i visse Henseender maa erkendes, at det er vanskeligt at fastholde praktisk — ikke teoretisk — en Adskillelse mellem store navngivne Foreninger og store uanvgivne Foreninger eller Aktieselskaber. Men det ligger da saa overordentlig nær, at naar saa er, at den ene Samling beskattes, men den anden Samling ikke, saa vælger man den Form, som er skattefri, og naar man af en eller anden Grund anser det for rigtigt, saa giver man det Udseende af, at Foreningen er af den ene Slags, skønt den i Virkeligheden er af den anden Slags. Jeg tror ikke, det vil blive vanskeligt at gøre noget saadant; men efter min Mening er det overordentlig uheldigt at fremkomme med Skattelove, som friste for stærkt til at eludere eller omgaa Lovgivningen. Jeg kunde fristes til nu til Slutning, hvad dette Spørgsmaal angaar, at spørge: Hvad er det da for en stor Bevinst, man venter at faa ved at indføre denne ny Aktiebeskatning, der efter min Mening som sagt ikke lader sig retfærdiggøre? Det ærede Udvalg har ogsaa i saa Henseende Fortjeneste af at have gjort en Beregning over, hvad der skulde vindes. Jeg lader denne Beregning staa for Udvalgets Regning, jeg har ikke været i Stand til at kontrolere dens Rigtighed, men jeg gaar ud fra, at den er rigtig. Derefter skal der være en Gevinſt af 300,000 Kr. for Kjøbenhavn, 75,000 Kr. for Købstæderne og 75,000 Kr. for Landet. Nu burde jeg maaske som god Kjøbenhavnner tale varmt for denne Aktiebeskatning, hvis aldeles overvejende Del vilde komme Kjøbenhavn til gode og navnlig ikke Landet — thi 75,000 Kr. fordelt paa ca. 1,000 Kommuner bliver ikke store Beløb, det kan ikke lette Hartkornet overmaade meget. Men jeg gør det ikke, fordi jeg ligesom den højtærede Indenrigsminister stiller det Spørgsmaal i Spidjen: Hvad Ret have Kommunerne? og fordi det for mig er hovedsagelig om at gøre at opretholde Ret-